

saa og saa mange Landsmænd, men man er parat til at sende endnu en Strøm af Landsmænd i Landflygtighed! Saaledes gaar det, naar Privilegierne er truede. Naar Landarbejderne tropper op og kræver at faa Andel i Fædrelandets Jord, saa siger Patrioterne: Nej, vil I bare komme ud, her er ikke Plads til jer indenfor Fædrelandet, I kan tage ud af Landet; saa har det intet at sige, at disse Folk kommer i Landflygtighed.

Saaledes er netop Arbejdsgivernes og Patrioternes Standpunkt. Det samme viste sig under Generalstrejken i Sønderjylland. Der var baade danske og tyske Patrioter, som stod paa samme Standpunkt dér. De tyske Patrioter fandt, det var en god patriotisk Handling at angive deres Landsmænd; de havde under Revolutionen dernede været besværlige, havde været Formænd for Arbejder- og Soldaterraad, og man angav dem saa overfor de danske Myndigheder, der lod Meddelelsen gaa videre til den internationale Kommission; og paa den Maade blev de af deres tyske Landsmænd ekspederet ind i det store tyske Fædreland igen.

Socialdemokratiets Standpunkt i det nationale Spørgsmaal, som jeg fuldt ud slutter mig til, er dette, at vi kræver Respekt for vort Fædreland, men samtidig respekterer vi ogsaa andres Fædreland; Patrioternes Standpunkt derimod er dette, at de vil nok, at andre skal respektere deres Fædreland, men de er parate til ved enhver given Lejlighed at hugge fra andre Folks Fædreland. Arbejderne indenfor den tyske Minoritet vil — det er min fulde Overbevisning — ved en fornuftig Politik fra det danske Regeringsstyre hurtigt finde sig til Rette indenfor det danske Statsamfund. Denne fornuftige Politik mener jeg skal bestaa i, at vi nu efter Genforeningen stiller alle vore Statsborgere, ogsaa de nye Statsborgere, paa lige Fod, giver dem de samme Rettigheder, og ud fra dette Synspunkt, at Staten skal stille alle sine Medlemmer lige, har jeg forskellige Anker og forskellige Krav, som jeg gerne vil fremsætte.

Der er for det første Ansættelserne i Sønderjylland. Jeg vilde gerne spørge den danske Statsregering, om disse Ansættelser foregaar paa samme Maade som før Genforeningen. Da var det, saa vidt jeg ved, Skik, at de Andragender, der blev indsendt, gik tilbage til de danske Vælgerforeningers Formænd, for at de kunde udtale sig om, hvorvidt de Folk, der søgte, havde dansk Sindelag. Man paastaar dernede, at det

foregaar paa samme Maade endnu. Man har endog givet mig et Eksempel fra Sønderborg. En Dansker fra Flensborg søgte en Stilling i Sønderborg, og hans Andragende blev sendt til Formanden for den danske Forening i Flensborg til Paategning; denne Formand havde nu ikke andet at paategne end dette, at Manden var rendt fra sin Kone, og da Magistraten i Sønderborg, hvor Sagen kom til Erklæring, formodentlig mente, at det ikke var noget specifik dansk at være rendt fra sin Kone, gik Andragendet i Papirkurven.

Jeg vil gerne vide, om man ved Ansættelsen af Tjenestemænd i Sønderjylland gaar frem endnu paa samme Maade; thi hvis det er Tilfældet, synes jeg, det er noget forfejlet. Nu maa man, som jeg allerede har udtalt, stille alle Samfundets Medlemmer dernede paa lige Fod, hvad enten de tidligere har været tysksindede eller dansksindede. Vi kender kun een Slags Statsborgere; vi kender ikke første og anden Klases Statsborgere; for saa vidt deres Kvalifikationer strækker til, maa de alle have den samme Adgang til at søge de Stillinger, som Staten byder; vi paalægger dem jo de samme Pligter.

Tjenestemændene i Sønderjylland kan deles i 3 Kategorier. Der er Tjenestemænd, der er kommet Nord fra; de faar Dagpenge fra 11 til 13 Kr. Jeg tror, det er gaaet til paa den Maade, at da der skulde danske Tjenestemænd derned, fandt de vedkommende, at det var dyrt at leve dernede, og af Hensyn dertil fik de udbetalt foruden deres Gage disse Dagpenge fra 11 til 13 Kr. Paa lige Fod med dem staar de Tjenestemænd, der er kommet Syd fra, f. Eks. fra Flensborg; men til dem betaales der ikke Dagpenge. Adskillige af de sidstnævnte Tjenestemænd klager tillige over, at de ikke har faaet deres Flytningsomkostninger udbetalt, endskønt de forlængst har indsendt deres Regninger paa Flytningsomkostningerne, medens de, der er kommet Nord fra, straks har faaet honoreret deres Kvitteringer for, hvad det kostede dem at flytte derned fra Kongeriget. Endelig er der for det tredje de Tjenestemænd, som er overgaaet fra tysk Statstjeneste til dansk Statstjeneste. Deres Forhold er, saa vidt jeg kan forstaa, aldeles svævende, de ved endnu ikke, om de er købte eller solgte, om de i det hele taget er ansatte eller ikke, og dette bevirker, at de alle sammen maa arbejde for Staten paa Begyndelsesløn. Saaledes ved jeg f. Eks., at Portører ved Jernbanen, som har været i den tyske Stats Tjeneste i 20—22 Aar, ja, endnu længere, for Øjeblikket